

своя стремежъ къмъ всичко що е, — и научно и нравствено, и социално-стопанско, — истински на-прѣдъкъ, възвишеностъ въ чувствата, идеалъ въ помислитѣ, придържаностъ къмъ вѣчната правда и светата и животворещата, но не безчинствуващата свобода, ще бже честито да прѣдаде, съ заслужена гордостъ, на „грядущитѣ“ поколѣния тъй скъпо изкупената нинѣшна България по-щастлива, по-крѣпнала, по-заможна, по-завидна въ своя полетъ къмъ самоусъвършенствуване.

„Екровахъ, тѣмже възглаголахъ“ (Псал.: CXV).

София, 15 мая 1904.

Марко Д. Балабановъ.

Бр. Н - България Сибирския Д. Ч.
Марко Д. Балабановъ

Свѣдѣние отъ Императорско
и Возвращае

Изд. Сл. Императорско С. С. С. С.
отъ фрода, Императорско
С. С. С. С.
Императорско 11-4 1904 г.